

Včera jste chtěl říct
ještě něco, že?
O mé zkušenosti.
Často prožívám,
obdobné věci, (Ano.)
které se dějí v mém životě.
Řekněme, že bych viděl
nějakou vaši přednášku,
přednášku o Kabírovi.
Byl nějaký muž, který
chtěl Kabíra navštívit,
ale nebyl doma,
šel na pohřeb.
A pak se ten muž zeptal
a jeho žena odpověděla:
„Je na pohřbu,
když tam půjdete,
najdete ho.“
Ten muž ale,
nikdy Kabíra neviděl
a zeptal se:
„Jak ho ale poznám?“
Žena Kabíra
mu pak odpověděla:
„Uvidíte jeho
svatozář, je to
zářivé bílé světlo.“
Ano, měl kolem
hlavy světlo.
Tak se ten muž
vydal na ten pohřeb.
A když přišel
na ten pohřeb,
všichni kolem sebe
měli světlo!
Měl kolem
své hlavy světlo, ano.
Mně se tedy stalo,
že někdo ve stejném
období zemřel
a já jsem kolem všech
viděl světlo.
Tyto podobnosti mezi
událostmi se v mém životě
stávají
a pak je to komentováno
na kazetě nebo v knize.
Jednou jsem měl
knihu a jmenovala se:
„Život mezi

himálajskými Mistry.“
Napsal ji Swami Rama.
Je tam taky jeden příběh
o swamim,
který si jako vy, rád četl
ve vašich knihách.
V tomto příběhu hází
po lidech maso
špínu a bláto, aby si je
udržel na nějakou vzdálenost.
A seděl mezi krokodýli.
A tak to vždy chtěl,
nechtěl se chovat
(Rozumím.)
společensky.
Nechoval se společensky.
(Ano, ano.)
Ale jak to bylo napsáno v...
Ne jako velice
soucitný Mistr,
milující a srdečný
a slušný a tak...
Když jsem tedy četl tu knihu,
stalo se totéž,
ta událost se stala
a korespondovala
s příběhem v té knize.
Ten příběh v té knize
komentoval nějak tu událost.
To je pro vás dobré.
Mohla byste vysvětlit,
jaký to funguje?
Kdybyste nečetl tu knihu
nebo neslyšel moji
přednášku o Kabírovi,
který měl kolem své hlavy
světlo, a všichni
na pohřbu by měli kolem
své hlavy světlo,
pak, kdybyste to viděl
během pohřbu u vás,
a nerozuměl byste proč.
Myslel byste si,
že jste blázen, že jste
možná ztratil rozum
a pak byste se ptal všech
ostatních
a oni by si mysleli,
že jste přišel o rozum.
Víte co myslím?

Proto je dobré,
že to čtete,
pak nemáte otázky
a neříkáte o tom
lidem, kteří tomu
stejně nerozumí.
To je pro vás dobré.
Mistryně, proč
si myslíte, že házel
vše na lidi?
Aby se nepřibližovali?
Proč to dělal?
Proč je prostě nenechal,
aby přišli
a neučil je něčemu?
Proč si myslíte,
že je vyhodil?
Aby zůstali povrchní venku.
Byli všichni povrchní?
On řekl všem,
aby odešli, že?
Chtěl meditovat
a prohloubit své praktikování.
Ten Mistr nechtěl
převzít jejich špatnou karmu
(odplatu).
To tak není.
To tak není, dítě. Ne.
Možná chtěl,
aby mu dali všichni pokoj.
To tak není.
Je velmi obtížné,
celkově pro všechny Mistry,
nalézt v tomto světě klid,
to zaprvé.
Zadruhé, je velmi těžké
najít někoho,
kdo skutečně upřímně
touží po osvětlení
a ničím jiném.
Buď chtějí
vyléčit svoji nemoc
nebo nějaké štěstí,
vyhrát ve sportce
nebo získat hezkou ženu
nebo chtějí více dětí,
vnoučat,
různé věci.
Prostě chtějí přijít
a otravovat ho.

Chtějí jen, aby dělal zázraky,
aby nemuseli pracovat.
Většina lidí,
když přijdou uctívat
Mistra, shromáždí se kolem
něho ve velkém počtu,
ale nikdo z nich
skutečně nehledá Boha,
hledá nejvyšší moudrost
nebo vysvobození.
Chtějí tam jen jít,
vypůjčit si nějaké zásluhy,
duchovní sílu od Mistra,
aby je mohli utrácet
za nějaké materiální věci.
Proto to většinu Mistrů unaví.
Je tam taky ten příběh
o princí, který
chtěl navštívit Mistra,
který žil v jeskyni
a po celou dobu
ho hlídači drželi stranou.
Ale po 3. nebo 4. pokusu,
kdy se princ snažil
Mistra navštívit,
nakonec ho nechal vstoupit
do jeskyně a přijal ho
na blátě a kameni.
Seděli spolu, a pak princ řekl:
„Zdá se mi, že jsi
velmi osamělý,
žiješ tady v této jeskyni
na kameni a blátě.“
Ano.
Sám, bez ničeho, ano.
Sám a bez ničeho.
Mistr pak odpověděl:
„Ano, od té doby, co jste
tady, cítím se osamocen.“
Je to tak.
To je správně!
Skutečně je to tak.
Lidé přijdou a způsobí,
že se cítíte osamělí.
Když jste sami,
nemáte s čím srovnávat
a jste hluboko ponořeni
ve své duchovní radosti.
Když pak někdo přijde,
otravuje vás

a to vás stáhne
do nižší úrovně,
do přemýšlení a toho všeho
a způsobí,
že se cítíte
opět vtaženi do světa.
Kde je srovnání
vysokého a nízkého
a vy poznáte vysoké
a nízké a to všechno
a cítíte se osamoceni.
Cítíte samotu lidí
celého světa.
Lidé jsou často osamoceni,
proto se žení a vdávají
nebo mají partnera
nebo přátele.
Když to tedy přinesou
do vaší jeskyně,
cítíte to také.
Když jste sami,
necítíte se sami. Opravdu.
Nebo když jste sami,
cítíte se tak dobře.
Tak dobře, tak dobře.
Kvůli ostatním
se zřeknou svého klidu,
mnoha dalších věcí.
Když jste s davem lidí,
je to jiné.
Někdy podle toho
musíte také jednat
nebo dělat kompromisy,
aby vám rozuměli
a pak je vzít pomalu nahoru.
Chci vám říct další příběh.
Samozřejmě, nerozumím
tomu příběhu.
Řekněte mi ho.
Je to příběh
o Maharshi Patanjali.
Byl to velmi vysoký svatý.
Žil možná před pěti tisíci lety
a měl asi tisíc studentů.
Vždy, když hledající
přišli, aby se stali studenty,
převlékl se za démona.
Pak se pověsil na strom
a strašil je nebo dělal vtipy.
Pak jim kladl otázky

jako:
„Jste dobře uvařeni?“
Ano, rozumím.
Je to jako chování ducha
nebo špatného démona nebo
něčeho nepochopitelného,
ne chování svatého.
Co se stalo?
Pak, měl minimálně
1000 studentů
a pokaždé, když učil,
učil za závěsem
a pak zpoza toho
závěsu, z jeho hlavy
nebo možná z jeho těla
vyrůstalo tisíc hadů.
A ti hadi se vydali každý
před jednoho studenta
a pak byl každý student
individuálně tímto hadem
vyučován.
Bylo ale pravidlo,
že by se neměl nikdo
dívat za závěs.
A jednoho dne
začal svoji lekci,
pak se jeden zlobivý student
(Chtěl se podívat.)
podíval za závěs
(Ano.)
a v tom okamžiku
shořeli všichni
studenti na popel.
Zní to jako
příběh Šivy.
Co se tedy stalo?
Pak se stalo to,
že asi o deset minut později
přišel jeden student,
trochu se opozdil,
našel tam tedy svoji třídu,
všechnen ten popel
a pak se zeptal, co se stalo.
A Patanjali to vysvětlil
a pak se ten student
zeptal: „Mohu být dále
vaším studentem?“
Mravní ponaučení příběhu je,
že my všichni jsme zástupci
tohoto jednoho žáka.

My jsme tedy ten líný
student, tento pomalý student.
Současná lidská rasa
pochází z takového člověka.
Znalost o lidské rase pochází
z tohoto opožděného
studenta, líného.
Proč tedy nerozumíte
tomu příběhu?
Čemu nerozumíte?
Té proměně hadů
před každým studentem.
Na východě je had
symbolem moudrosti.
Šiva má kolem sebe
hodně hadů a někteří
Buddhové nebo někteří
Višnu mají na své hlavě
hady.
Znamená to jen, že každý
student má osobního Mistra,
který ho učí, přímo,
ale z jiného úhlu.
Ti hadi znamenají,
že moudrost byla
studentům předána.
To vůbec nebyli hadi;
byli by vyděšeni k smrti.
Oni nemusí
být upáleni k smrti;
byli vyděšeni k smrti,
všichni – všech
tisíc hadů přišlo
a stále do vás strkalo,
předávalo vám moudrost.
Co pak ten závěs?
Ten závěs byl symbolem
toho, že opravdu neznáte
skutečného Mistra,
jste zahaleni, vidíte?
Učíte se jen částečně.
A pravého Mistra
skutečně neznáte.
Vy vidíte Mistra,
jako tělo, které tu sedí,
například.
Jsem-li Mistr,
to je jediné, co vidíte,
jako by mezi vámi a Mistrem
byly zataženy závěsy,

vy skutečně nevíte
je-li to Mistr
nebo to není Mistr,
jak Mistr
skutečně vypadá uvnitř.
Pokud jde o studenty,
nevíte to.
Ve skutečnosti, již vaše
tělo je závěsem.
Ano, tak nějak.
Ale pravidlo,
že nikdo se nesmí podívat
za ten závěs
a pokud někdo poruší to
pravidlo, pak budou všichni
studenti spáleni na popel.
To znamená,
že po zasvěcení
jste všichni spojeni.
Jestli to někdo z vás
někdy pochopí
a stane se tak osvíceným
a vidí skutečného Mistra,
„spálený na popel“
znamená jen zničení
nevědomosti,
fyzické neznalosti.
Zničení ega.
Ne zlobivý,
jen jeden byl
vyspělejší, smělejší
a mohl dosáhnout osvícení,
pak to pomohlo i všem
ostatním, protože
jsme všichni spojeni.
Když tedy
prostoupíte tím závěsem,
znamená to, že jste pryč.
V dávných dobách
Mistr zřídka mluvil
černo bíle.
Dávali vám podobenství
nebo přirovnání.
To je něco,
o čem lidé venku neví.